

ÅRSRAPPORT FRA SKOLEBESTYRELSEN, SØHOLMSKOLEN 2015-16

Skoleåret 2015-16 har igen været et omskifteligt år for skolerne i Ringsted. Ikke så meget lokalt på Søholmskolen – men de kommunale beslutninger på skoleområdet berører jo alle skoler.

Et overforbrug i kommunen på centrale specialundervisningskonti førte til øjeblikkelig opbremsning i udgifterne – så i en periode blev der ikke indkøbt så meget som et viskelæder... Heldigvis viste problemet sig noget mindre end først frygtet – og Søholmskolen var på ingen måde med til at skabe problemet – så tingene normaliserede sig heldigvis hurtigt.

Sidst på året var det så regeringens omprioriteringsbidrag fra kommunerne, der blev brugt som anledning til at genopvække et gammelt forslag om at sammenlægge skolerne i Ringsted i færre enheder. En udvikling der langsomt ville tage livet af de mindre skoler som f.eks. Søholmskolen. Der var heldigvis enighed i gruppen af skolebestyrelsesformænd om at afvise det forslag, men det viser at strukturdebatten slet ikke er færdig, selvom 3 skoler blev nedlagt for få år siden.

Med en ny skoleleder som trådte til i marts 2015, har den første del af skoleåret 2015-16 naturligvis i bestyrelsen meget handlet om at få denne leder godt på plads, afstemme forventninger og muligheder. Det har heldigvis vist sig, at samarbejdet mellem personale og forældre i bestyrelsen har kunnet fortsætte i den gode tone som er en af Søholmskolens kendetegn efterhånden. Vi tager problemerne åbent op, men vi søger også at løse dem konstruktivt.

Vi har haft interessante emner oppe i bestyrelsen i løbet af året. Drøftet skolens traditioner ud fra deisen: Hvad må og skal vi beholde – i tider, hvor rammerne for skoledrift ændrer sig voldsomt. Vi har diskuteret en ny læringskultur, hvor det handler om at optimere hele skolen, dens indretning og vores måde at være sammen på, så skolen bliver det bedste sted for at lære noget. Her kan alle der besøger skolen allerede se konkrete fysiske ændringer – blandt andet ombygningen af biblioteket, og sidde-miljøerne på gangene.

Samtidig har vi sat fokus på arbejdet med børnenes personlige og sociale forudsætninger. Altså: Hvor klar er man egentlig til at LÆRE noget, og hvad kan skole, forældre og elever i samarbejde gøre, for at alle får mest muligt ud af skoledagen. Vi føler også at Søholmskolen har pligt til at forberede eleverne på den videre uddannelse, hvor de jo i dag skal vurderes i 8. klasse på deres "uddannelses-parathed" – altså hvor godt rustet de er – ud over det faglige – til at kunne klare en uddannelse.

En ting vi gerne vil se på i det nye skoleår er, hvor klar personalet egentlig er til de nye tider. Nu er der gået et par år med den nye folkeskolereform, og det er vel på tide at se hvordan vi egentlig klarer de nye udfordringer i klasseværelset. Har lærerne redskaberne og kundskaberne der skal til, har pædagogerne værktøjet til at arbejde med det sociale i klassen osv. Har vi alle viljen til at tænke hele skoledagen om på nyt?

Det ER nye tider. Nye krav fra kommunen. Mange spørger: Hvorfor er det ikke som i gamle dage? Vi må erkende: det handler primært ikke om ny leder, eller skolereform - men om den styring kommunen har lagt for alle skoler i Ringsted. For at sige det lidt firkantet: I "gamle dage" fik vi lov til at passe os selv. Så længe der ikke var et kæmpe hul i kassen, så kørte det sikkert fint.

Mange forældre glemmer måske også at deres børn faktisk er blevet større... Det som vi synes var "de gode gamle dage" var altså også da lille Bo gik i 1. klasse – og alt var nyt og spændende! Store Bo som nu går i 6. klasse med skrappe faglige krav og muligvis en anderledes barsk tone i klassen, kommer nok ikke hjem og fortæller med samme entusiasme, som han gjorde i 1. klasse. Måske har Bo også travlt med at positionere sig i klassens hierarki, og er ikke helt så lydhor overfor læreren, som i 1. klasse.... Det skal vi forældre også huske, når vi synes, at tingene har ændret sig.

Vi er en af Ringsteds absolut bedste skoler. Både når vi måler på det faglige og det trivselsmæssige. Vi har dog som bestyrelse den pligt at se på, om noget kunne køre ENDNU bedre.

Vi har på mange måder været heldige i mange år, og ikke haft de meget problemfyldte klasser, som andre skoler kan være præget af. Enkelte elevers udfordringer har vi tacklet ved – lidt firkantet sagt – at give eleverne et pusterum fra klassen. Først i de senere år har vi prøvet udfordringer i større skala, med lærersygemeldinger og flere elevudmeldinger til følge. I bakspejlet må vi sige at vi dér ikke var gode nok til at tage det i opløbet – at vi måske mødte vores begrænsninger.

Når vi spørger lærerne om, hvad de synes er de største ændringer i de sidste 10 år, siger de, at det er mange elevers manglende sociale fornemmelse. Altså det, om man tager hensyn til at man faktisk er i skole for at danne sig og lære noget. Ikke bare det at man selv ikke lærer noget, hvis man snakker, råber eller løber rundt i timen, men også det, at man faktisk gør det svært for kammeraterne. Grimme ord, har der altid været brugt, men ikke i så høj grad før som nu også rettet mod læreren. De nævner også at flere og flere forældre har svært ved at lade børnene klare selv det basale selv, men kommer helt med ind i klassen og tjekker at madpakken er kommet med...

Vender vi billedet om og spørger forældrene, er der selvfølgelig den langt største gruppe som generelt er tilfreds. Men dér hvor problemerne kommer frem, er det nogle gange samme problemstilling – bare set fra den anden side: Lærere som har været i faget mange år, og ikke så nemt kan vænne sig til at børn i dag er som børn nu er. Eller personale som ikke har øjnene åbne for at netop vores barn har nogle specielle behov. En skolebestyrelse skal sidde med alle disse opfattelser – og træffe beslutninger om vejen frem.

Som nævnt bliver vi i højere grad end før styret af krav fra kommunen – bl.a. omkring hvordan vi skal håndtere inklusion. Den skal ske i klassen, frem for at tage de pågældende elever ud af undervisningen. Inklusionsvejlederen skal lære lærerne hvordan de håndterer udfordringerne – bliver det for stor en mundfuld kan særligt uddannet personale fra kommunen træde til. Umiddelbart tyder erfaringerne på, at det er en god metode for visse typer af opmærksomhedskrævende elever – men ikke optimal for andre. Noget tid er derfor gået med at diskutere, hvordan vi så hjælper dem, der faktisk fik noget godt ud af vores "gamle" inklusionsmetode.

Initiativet med Familieklasse, hvor elever i udfordringer i nogle timer om formiddagen er i skole sammen med forældrene har på samme måde vist sig at være en god idé for nogle – mens andre ikke får så meget ud af det – eller forældrene ikke synes det er noget de kan eller vil medvirke i. Fra skolebestyrelsen vil vi gerne have en skole, som sidder med en palet af muligheder, når udfordringerne melder sig – og det som ikke kan tilbydes fra kommunen, det må vi selv (forældre og personale i fællesskab) opdyrke.

Et af de nye tiltag fra sidste år synes at have fået godt fat. Udeskolen kom for alvor i gang i det forgangne skoleår. I 4 dage var hele skolen ude at lære, og der var enighed om at både det at man var ude, det at man fik inddraget lærer-kræfter udefra, og at man aldersintegrerede var en god ting.

Desværre så bestyrelsen sig ikke i stand til at arrangere en "udeskole-inspirationsdag" for personalet i år, hvor forældrene så (som vi gjorde sidste år) står for undervisning og pasning. Det skyldes primært, at der sidst på året var flere bestyrelsesmedlemmer som måtte melde fra i bestyrelsen af forskellige årsager. Vi satser på at gennemføre dagen i efteråret i stedet.

Ved valget til skolebestyrelsen i maj var der heldigvis (som det oftest er på Søholmskolen) mange forældre som meldte sig på banen – så bestyrelsen er fuldtallig og klar igen til arbejdet i det nye år.

Med ønsket om en skøn sommerferie for store såvel som små